

ПА-БАЛЬШАВІЦКУ ЗМАГАЦЦА НА ДВА ФРАНТЫ

—3 правым опартунізмам і „левым“ загібамі і прымірэнствам да іх, якія зрываюць правядзенне левінскай лініі партыі

Пленум Магілёўскага АК ЛКСМБ адабраў рашэнне бюро ЦК ЛКСМБ аб палітычных прарывах бюро АК ЛКСМБ і аднадушна асудзіў права-опартуністычную лінію бюро АК. Мобілізацыя энэргіі мас комсамольцаў і працоўнай моладзі на знішчэнне нейшых прарываў, на разгортванне бальшавіцкай самакрытыкі, —неабходныя ўмовы паспяховага выканання чарговых задач партыі

11 красавіка г. г. адбыўся пазачарговы пленум Магілёўскага АК ЛКСМБ. З дакладам аб рашэннях бюро ЦК ЛКСМБ і выкананні Магілёўскім АК ЛКСМБ пастаноў ЦК па пытаннях вясельняй пасеўкампаўні выступіў сакратар Цэнтральнага Камітэту ЛКСМБ тав. Палікоў.

Тав. Палікоў у сваім дакладзе адзначыў, што бюро Магілёўскага АК ЛКСМБ у арыентацыі арганізацыі на ўдзел у вясельняй-пасеўнай кампаніі зрабіла буйную палітычную памылку, вызначыўшы, як галоўнае мерапрыемства, збор помалу, ачыстку пасевы, недакладнае работы з батрацтвам і бяднятой.

Бюро ЦК ЛКСМБ асудзіла гэта ік правядзенне правага ўхілу на практыцы.

Магілёўскі АК ЛКСМБ па выпраўленню палітычных памылак на грунце рашэнняў ЦК ЛКСМБ нічога не зрабіў, ня глядзячы на пурторны пастаноў, ЦК і сыгналы „Чырвонай Зямель“ аб прарывах у асобных левельных арганізацыях.

Бюро Магілёўскага АК ЛКСМБ у сваім апошнім рашэнні далучыла права-опартуністычную памылку, дэарыентавала арганізацыю ў пытаньнях росту за лік бядняцкай моладзі.

На Магілёўшчыне маюцца вялікія зосьпехі ў галіне калектывізацыі сельскай гаспадаркі, але побач з гэтым ёсць шэраг скрыўленняў лініі партыі, перагібаў, і момантаў голага адміністравання.

Дырэктыву партыі аб ліквідацыі кулацтва як класа, на базе уласнай калектывізацыі, у шэрагу месцаў скажылі. Былі моманты, калі „раскулачалі“ сярэдніка, у чым бязумоўна маюцца віна і комсамолу.

Бюро Магілёўскага АК ЛКСМБ з паставленымі задачамі пад кіраўніцтвам арганізацыі ў галіне калектывізацыі сельскай гаспадаркі і ў правядзенні вясельняй пасеўкампаўні ня справілася. Яно ня адолае мобілізацыі масы комсамольцаў на барацьбу з адхлестывамі ад генеральнай лініі партыі, ня барацьбу са скажэннямі гэтай лініі і перагібамі ў калектывізацыі, аб чым з усеі іскравасцю гаворыць факт „нейтралітэту“ Шклоўскага райкому КСМ.

Магілёўская арганізацыя, бязумоўна адолае пры забеспячэнні масавага чоткага палітычнага кіраўніцтва а боку партарганізацыі абранага бюро АК скарыстаць вурокі дапушчаных прарываў, іх ліквідацыю і паспяхова выконваць чарговыя партыйныя задачы.

Пасля дакладу разгарнуліся спрэчкі. Тав. Хведаровіч (сакратар АК КСМ) адзначыў, —усе памылкі, паказаныя тав. Палікоў у сваім дакладзе і ў рашэннях бюро ЦК ЛКСМБ, бязумоўна маюць месца ў рабоце Магілёўскага кіраўніцтва. Аб гэтых недахопах я гаварыў і на бюро ЦК і згадзіўся з даданай ацэнкай.

Бюро Магілёўскага АК ЛКСМБ зрабіла грубую палітычную памылку —не ўскладала масы комсамольцаў вакол рашэнняў ЦК і АК і само недазначыла палітычнае значэнне рашэнняў бюро ЦК ЛКСМБ.

Зьмешчаная ў „Чырвонай Зямель“ перагаворка: „На баявыя тэмпы“ адпавядае сапраўднасці. Бюро АК гэта ўлічыла і наменіла шэраг мерапрыемстваў па выпраўленню дапушчаных памылак. Пленум павінен ўскрэсіць усё нашы недахопы з тым, каб мобілізаваць масы комсамольцаў на іх знішчэнне.

Тав. Берадзевіч (Мімянічы) —пастава бюро ЦК ЛКСМБ аб Магілёўскім Акружкомале бязумоўна правільная. Аб памылках Шклона мы толькі гаварылі, але палітычных вынікаў не зрабілі. Неабходна гэтыя памылкі абгаварыць і мобілізаваць усю арганізацыю на іх выпраўленне.

Тав. Вайнін (старшыня АПБ) —Палітычнай важнасцю задач пасеўнай кампаніі і працы сярод батрацтва і бяднятой асобныя комсамольскія арганізацыі не зразумелі. Мы павінны па-бальшавіцку прызнаваць свае памылкі, але гэтага, на жаль, не зрабіў Хведаровіч, а яго бюро няма поўнага прызнання сваіх памылак. АК КП(б)Б недастаткова ўдзяліў увагі рабоце комсамолу. Нам неабходна зараз-жа пайсці ў вясёлкі да шырокага абгаварвання нашых памылак, стварэння вакол іх грамадзкай думкі і мобілізацыі мас на іх выпраўленне.

Тав. Салаўёў (АК ЛКСМБ). У нашай рабоце мы мелі цэлы шэраг прарываў. Я прызнаю сваю асабістую памылку, у мяне была качка ў вызначэнні нашых прарываў. Рашэнні ЦК бязумоўна правільныя. Нам неабходна за раз-жа ўзяцца за выпраўленне нашых памылак і за вывучэнне вурок гэтых памылак. З рашэннямі партыі ў шкоўскай справе мы спазніліся. Гэарганізацыя вопыт работы па соцспарборніцтву павінна перадаць у вёску.

Тав. Афірвантаў (прадстаўнік ЦК УсеЛКСМБ). —Робота сярод батрацкай і бядняцкай моладзі адсутнічае, неабходна зараз-жа прасунуць у масы апошнія рашэнні партыі ў гэтым напрамку. Трэба ня толькі прызнаваць свае памылкі, але прыступіць да іх хутчэйшага выпраўлення.

Бюро Магілёўскага АК ЛКСМБ не змагло мобілізаваць масы на работу па выкананню рашэнняў ЦК ЛКСМБ. Трэба адзначыць, што арганізацыя Магілёўшчыны адарована, але кіраўніцтва неадарована. Неабходна лавіць кіясавую бяздоўнасць арганізацыі.

Тав. Науман (АК КСМ). —З боку нашых асобных сяброў бюро былі думкі пры абгаварванні перадавай „Чырвонай Зямель“, што ў артыкуле больш панікі, чым сапраўднасці. „Чырвоная Зямель“ прытрымлівалася прынцыпу „лепш перагнуць, чым не дагнуць“. Комсамольская арганізацыя павінна зараз-жа мобілізаваць усю сваю ўвагу і ўвагу батрацка-бядняцкай моладзі на выкананне баявых задач, паставленых партыяй, вядучы барацьбу на два франты.

Толькі бальшавіцкае прызнанне сваіх памылак, рашучая барацьба з

недахопамі ў нашай рабоце, ёсць гарантыя таго, што задачы, якія ўскладзены на нас партыяй, мы выканаем.

Тав. Валюнін (АК КП(б)Б). —Зусім бясспрэчна тым пасьпехі, якія мае наш партыя па калектывізацыі ў прыватнасці і ў нас на Магілёўшчыне.

Аднак мы маем моманты, калі пекаторыя партыйныя і комсамольскія заставіжыцца дробна-буржуазнай стыхіяй, былі выпадкі, калі ў час раскулачвання зачэпілі сярэднікаў. Толькі па адным Шклоўскім раёне адменена 80 выпадкаў няправільнага раскулачвання. Нафта слаба праводзілася работа з бяднятой. У асобных партыйных-комсамольскіх і нават якіхс райкому закружылася ў галаве ад посьпеху, дзякуючы чаму яны забыліся аб кіясавай барацьбе і рабоце з бяднятой.

Сучаснае становішча партыі і партыйнага комсамолу неадарована, яно павінна быць узмацнена.

Акрамя таго ў спрэчках выказаліся т. т. Рыбакоў (Чэрныкаў), Сябраў (Быхаў), Паўла (Полтаўска), Саладоў (Касцюковіч), Марксіч (Чавуко), Кірэў (Прапоўск), Шыфрыя (Чырволаполье), Каган (Лупатала), Ільчак (Соравес), Кузьняцоў і Грыцко (АК КСМ), якія з усеі адзінадушнасцю падкрэслілі правільнасць рашэнняў бюро ЦК аб прарывах, якія меліся ў рабоце кіраўніцтва Магілёўскай арганізацыі; адо-брыла арганізацыйныя меры ўжытыя да бюро АК і асобных працаўнікоў. Ліўшчы.

Стары колгаснік-брыгадзір з Астрашынскага-Гарадку ў полі

ПА-БАЛЬШАВІЦКУ ВЫПРАВІЦЬ ПАМЫЛКІ

Рэзалюцыя бюро ЦК КП(б)Б*

7. Бюро ЦК КП(б)Б лічыць, што пастава студэнцкага пленуму аб калектывізацыі да вясня 1930 г. ня менш 35 проц. яравога кліну не магла даць поводу да няправільнай пастаноўкі пытаньня аб тэмпах калектывізацыі з боку шэрагу мясцовых партарганізацый. Аднак, гэтая пастава ў той частцы, у якой яна ўстанаўлівае тэрмін поўнай калектывізацыі БССР да канца 1931 г., —не адпавядае паставам ЦК УсеКП(б).

Выходзячы з гэтага, а таксама ўлічваючы перспектывы разгортвання колгаснага руху, Бюро ЦК паставаў дае зварынуцца да пленуму з прававой змяненні гэтую паставу студэнцкага пленуму, паставіўшы задачы правядзення поўнай калектывізацыі БССР у тэрмін суднападзясці з рашэннямі ЦК УсеКП(б) на працягу пяцігодкі.

8. Бюро ЦК КП(б)Б адзначае, што нашы партыйна-савецкія друкам у пытаньнях колгаснага будаўніцтва былі дапушчаны асобныя памылкі, якія скажэюць лінію партыі ў пытаньнях калектывізацыі. У прыватнасці „Зьвязда“, як орган ЦК КП(б)Б, як вядучая газета, пры правільнай у асноўным лініі, дапусціла асобныя няправільныя ўстаноўкі (фарсаванне тэмпаў калектывізацыі без дастатковага ўліку якасці работы, высобаванне лезунга „раскулачвання“ —асноўны сродак посьпеху сучаснае калектывізацыі*).

9. ЦК КП(б)Б рашуча стаў на шлях неадкладнага спраўлення

памылак і скажэнняў у колгасным будаўніцтве, што з усеі сілай было паставлена ў рашэннях савяцкага пленуму ЦК КП(б)Б.

Лічучы рашэнне ЦК УсеКП(б) і ўказанні, якія знаходзяцца ў артыкулах т. Сталіна, адзіна правільнымі і адкрываючымі шлях да сапраўды прачына будаўніцтва колгасаў, тым самым да сацыялістычнай перабудовы сельскае гаспадаркі, ЦК КП(б)Б на савяцкім пленуме даў рашучы адпор спробам з боку пекаторых мясцовых партыйных арганізацый (Шклоў і інш.) супраціўляцца выпраўленню перагібаў і скажэнняў лініі партыі.

10. Бюро ЦК КП(б)Б, канстатуе, што мясцовыя партыйныя арганізацыі ў асноўнай масе ўжо выпраўляюць дапушчаныя скрыўленні і памылкі, заклікае яшчэ мацней і рашучай павесці барацьбу за нямедленае іх выпраўленне. Хуткае і бальшавіцкае прызнанне і выпраўленне памылак батрацкіх узмашчэння бальшавіцкай самакрытыкі, разгортваючы якую ўсе арганізацыі КП(б)Б будуць выхоўваць свае шэрагі, будуць бальшавіцкімі тэмпамі рухацца ўперад.

11. Партыя і ЦК дадуць рашучы адпор тым права-опартуністычным „лева“-опартуністычным элементам, якія імкнуцца і будуць імкнуцца выступіць супроць генеральнай лініі партыі, супроць левінскага ЦК УсеКП(б). Усякім антыпартыйным спробам, накіраваным да дыскрэдытацыі кіраўніцтва партыі, КП(б)Б дасць са-крушчальны бальшавіцкі адпор.

У адносінах усіх супраціўляючыхся выпраўленню памылак і

29-га КРАСАВІКА—ГАДАВІНІ СОЦСПАБОРНІЦТВА

Засталіся лічаныя дні—узмацім падрыхтоўку

Энэргаўцы не гатовы

Становішча заводу „Энэргія“ у лічым ён быў у першым квартале, якое яшчэ засталася і на другім квартале, магчыма і на трэці павіна зацікавіць грамадзесць. У першым квартале завод надаваў сваёй прамфінплан на 5 проц., у прыватнасці вагавы цэх выкашаў толькі на 80 проц. Такары цэх на 64 проц. выпрацоўка крухмальнага абсталявання на 37 проц. Такім чынам мы бачым ганебныя невыканальныя прамфінпланы ў першым квартале. Тлумачыцца гэта тым, што прамфінпланы ня быў вядом цэхам і асабным рабочым, тэй неарганізаванасцю, якая панавала на заводзе. Такое-ж становішча было і ў другім квартале, а горш за ўсё гэта тое, што і ў трэцім квартале завод працуе бяз планаў і бяз сымстэмы.

Катастрафічным зьяўляецца пытаньне барацьбы з бракам. На лічэйным цэху брак даходзіць да 26 проц. і ніякай барацьбы з гэтым ганебным зьявішчам не вядзецца. Ня лепш абстаць справа і з выпіжэннем сабекошту. За ўвесь час ён зьявіўся на 11 проц., тады як на плане было намечана ня менш 16 проц. Рабочыя прыма-ліся пекаторыя захады да зьяўжэння сабекошту, былі прапановы нека-торых радыкалізатарскіх мерапры-

емстваў, але яны да гэтага ліжца пад сукном.

Да гадавіны соцспарборніцтва заводзе рыхтуюцца слаба. Прэсьць нейкі штаб, у склад унаходзіць дырэктар, прадстаўні партыйцыі, але сама падрыхт-ідае штабным, кабінетным парад Усёго на заводзе 14 ударных гад у складзе 433 чалавек, але праўды ўдэрна працуюць толькі 140, а рэшта ніякай ударнай цы не ведае.

Комсамольскі калектыву ня мае належнага ўдзелу ў падрыхт-цы да гадавіны соцспарборніц-Новы сакратар калектыву—Ге-ман ня ведае колькі на заводзе брыгад і як яны працуюць. Не быўшымы нядаўна сходзе, на гаварваліся вынікі выканан-прамфінпланы і працы ўдар-брыгад, моладзі амаль што ня-бы.

Заводу „Энэргія“, і ў пры-пасці комсамольскаму калект-тэба зрабіць рашучы пера-справа сваёй падрыхтоўкі да-віны соцспарборніцтва. Заста-мала часу, ганебныя лічбы не-канальныя прамфінпланы паві-быць выпраўлены. Бяз гэтага не апраўдае пролетарскае зва-„Энэргія“.

Віньнікаў Зьм

Гробяць ініцыятыву

Комсамольская ячэйка на-борнага цэху першай дру-карні да гадавіны соцспарбор-ніцтва мае шмат дасягнень-няў. Комсамольцы ўзяліся за дэаідээнне прамфінпланы да кожнага рабочага. Меркавалі надрукаваць на асобных на-перках канкрэтныя заданні кожнаму рабочаму на 8 гадз. Паставалі застацца пасля працы і абгаварыць заданні. Але тут комсамольцы су-стрэлі галавацянскія адносі-ны адміністрацыі, якая сама нічога ня робіць і перашка-джае іншым вёсці гэтую справу.

Ужо шмат часу ко-мольцы просяць личбаў. Ад-міністрацыя кожны дзень-кладае і зрывае такім чы-добраю ініцыятыву. Я-адзін факт: комсамоль-комунка наборнага цэху-трабавала для сябе прам-плян, але дырэктар —Сончук—адмовіў у гэтым, жуць, што мы ня мож-даваць на кожны 5 чад-прамфінплан. А мы яшчэ-ворым аб тым, каб ко-работы меў у сябе зада-на 8 гадзін працы. Вядо-справа,—пры такой заці-ленасці з боку адмініст-цыі наборшчыкі ня змо-ліквідаваць прарыву набор-га цэху.

Ганебныя 15 павін-быць знішчаны

На галітарэйнай фабрыцы „Ларуска“ (Менск) падрыхт-праца да гадавіны соцспарбор-ідае чарашымі крокам. Сярод партыйных рабочых не вялася вядзеца растаўмачальная пры-значэнні соцспарборніцтва. Бес-тыйныя нават ня ведаюць, калі-та гадавіна і для чаго яна па-на. Да гадавіны соцспарбор-ідае БСМ галітарэйнай фаб-кі вылучыла камісію з 6 асо-павінны ўзяць па слёбе асо-падрыхтаваць вечар на 29 жр-ка, дае будзе вырашацца пы-як комсамольцы прадодзілі працу сярод беспартыйнай мо-што зроблена імі па ўдзяг-беспартыйных у шэрагі КСМ. Фабрыцы арганізавана ўдарны-гада комсамольцаў, якія пра-лепей астатніх. Яны яшчэ-пазаву для таго, каб толькі-ліцца перада астатнімі, а на-справа праца брыгады называ-дронная. Замест таго, каб у-у групу ўдарнікаў новых раб-аным адгаварваюць іх, кажучы-што зам уступаць у бры-калі зы і бяз гэтага пра-це“. Гэта робіцца ў той час, фабрыка „Ларуска“ навад-на 15 проц. прамфінплан, Булькоти

) Канон. Га. 43 № 94.

ЖЫЎ ГОГАЛЕЎСКІ ГАРАДНІЧЫ!

Аб стане разгортвання самакрытыкі ў менскай чыгуначнай дзевяцігадовай школе МББ

Аб становішчы самакрытыкі ў чыгуначнай школе МББ імя Чарвякова могуць гаварыць наступныя „прынцыпы“ члена партыі і загадчыка школы тав. Цмыха.

Папяршае, тав. Цмых лічыць, што самакрытыка ня мае ніякіх адносін да акадэмічнай паспяховасці наогул і да прарываў у гэтай школе (23 проц. непаспяховасці) — у прыватнасці.

Па-другое, што самакрытыка рэч ня новая, яна (самакрытыка) была і ў старой педагогіцы і дыдактыцы і па думцы Цмыха зааддзіца да таго, што „трэба развясці вучню язык“.

Далейшая лёгіка цмыхаўскіх „прынцыпаў“ прыводзіць да таго, што хіцяць вучню развясці, але дэла таго, што самакрытыка ня мае адносін да акадэмічнай працы, дык па акадэмічных пытаннях вучні „суджэння імець не смеюць“, а таму, у парадку адзінаначальна, Цмых не дапускае ніводнага вучня на вытворчую нараду. У даным выпадку мы маем на ўвазе адначынь факт, што на вытворчую нараду, якая адбылася 16-IV—30 г. па загаду Цмыха ня было дапушчана ніводнага вучня, нават камсамольца, ні старшыні школьнай. Мы апусьцем тое, што гэтая нарада зьяяла саю дэспінасьць выключна да абмеркавання артыкулу „Чырвоная зьмена“, а гэта, у сваю чаргу, выклікае прынцыпальныя думкі, што пад шыльдай нарады стваралася грамадзкая думка з тым, каб больш адзінадушна выступіць супроць самакрытыкаў, якія, наперакор цмыхаўскім „прынцыпам“, адважыліся напісаць у „Чырвоную зьмену“ артыкул аб прарывах у школе. На інакш, як толькі па гэтай прычыне не дапусьцілі вучняў на вытворчую нараду.

На шэрагу сходаў, якія праведзены камісіяй па агляду школы, мы чулі ад настаўнікаў амаль ніводнага слова, што ў школе з самакрытыкай ня ўсё добра. Але нам удалося высветліць шэраг фактаў, якія сьведчаць аб тым, што ўсім мерам думаліся ўсялякія імненьні вучняў крытыкаваць тым ці іншым школьным учынкам настаўнікаў.

Чым, як — не зацікаваў самакрытыкі можна назваць такі факт: камсамольцы (вучань) Сяліцкі імкнуўся на школьнай радзе крытыкаваць методы выкладаньня беларускай мовы настаўніцы Фідройскай, яму заявілі: „Якдо курцы ня вучаць“.

Чым, як ня імненьнем зачыніць рот, можна назваць і такі факт, калі вучні 8-й класу імкнуліся даць сьведчэньні праправаў установе Фідройскай аб тым, што „мы трохіесучнічкі беларускай і намендэўскай пролетарскай культуры абіраем ідэалёгію ад нулака, настаўнік Пуцін, не жадаючы разабрацца па сутнасьці справы, заняўся: „Фідройскай — найбольшая марксыстка і нас, вучняў, трэба ўзграць“.

У зьвязку з гэтым, Пуцін нават на сходзе заявіў: „Я не дазволю вучням крытыкаваць мае палітычныя ўстаноўкі“.

Шкапа, з якога гэта часу стала, хто даваў такім „ўстаноўкі“, каб у савецкай школе вучань ня меў права выступаць супроць яўна няправільных, палітычна шкодных „ізыншлених“ поабных настаўнікаў?

Аб тым, як асобна настаўнікі „любяць“ самакрытыку, якая ідзе ад вучняў і як уяўляюць яны сабе гэтую самакрытыку, можна сьведчыць характарыстыка „мовага вучня“, якую даў настаўнік За-

рубін на вышэйпамянянай „вытворчай нарадзе“. Тав. Зарубін заявіў, што „дзяр перададзуся новы вучань з страшнымі вачыма“.

Такім, бачыце, страшным здаецца вучань, які „смеет імець суждзеньне“ аб сваіх настаўніках.

Толькі дзякуючы такім адносинам да самакрытыкі „смыльчак“ — вучань Сяліцкі — хацеў пакончыць самагубствам і ўрэшце быў прымушан пакінуць школу.

Нельга прайсьці міма абуряючых фактаў „барскіх“ адносін асобных настаўнікаў да друку — гэтага на гутнага загара ў разгортваньні балышавіцкай самакрытыкі.

На старонках „Ч.З.“ у ранейшым артыкуле мы расказвалі пра алзін з фактаў „благароднага“ абуреньня настаўніка Пуціна па адрасу „Ч.З.“, якая „адважылася“ крытыкаваць дрэнныя паводзіны настаўніка.

Мы супыняемся на гэтым факце таму, што гэта — невыпадковасць, гэты факт — не адзіночны, мы маем цэлую сыстэму бурліва „абывальскіх“ адносін да друку з боку асобных людзей, якія арганічна ня могуць пераправіць самакрытыку, асабліва калі самакрытыка сваім жалам накіравана на іх і іх паводзіны.

Атрымаўшы ў вышэйпамянаным выпадку адпаведную нараву па партыйнай лініі, тав. Пуцін, здавалася, паліноў быў-бы праўляць партыйную чысьціцу да самакрытыкі і ў прыватнасці да крытыкі, якая ідзе праз друк, але для Пуціна, як відаць, „мора па калені“.

Падамо некалькі фактаў:

Ня так даўно ў „Ч.З.“ быў зьмешчан артыкул аб тым, што на ініцыятыву вучнёўскай арганізацыі ў школе імя Чарвякова быў арганізаваны суботнік, сродкі ад якога павінны былісь на закупку трактара для колгасу, але на гэты суботнік не зьявіўся амаль ніхто з настаўнікаў. У час разбору гэтай заміткі на падрадзе, Пуцін настаўнаў ня тым, што патрэбна „прызнаць кататку няправільнай, бо... настаўнікі ня ведалі, што будзе суботнік“.

Як бачыце, — галава ня ведала, што рукі робіць. Супроць гэтай пастановы выступалі і галасавалі на падрадзе толькі прадстаўнікі школьнай самаарганізацыі камсамольскай ячэйкі. Разам з гэтым нам удалося дэдавацца, што Пуцін, ведаючы аб суботніку, сам не пашоў і другім ня раў, „так як гэта будзе хвастьм“ (?).

Аб тым, як разумеюць асобныя настаўнікі ролю насьценгазеты ў разгортваньні самакрытыкі ў школе, можна сьведчыць хаця-б такі факт:

Настаўнік Цырко ў часе заняткаў, бачачы дрэнныя паводзіны асобных вучняў, замест таго, каб пужыць рашучымі захадз да дыцэры, пачаў вырашаць справу „дэмакратычна“, паставіўшы на галасаваньне вучняў гэтай класы пытаньне: „ці высьсць бузавэра з класы, ці памінуць“. У газэце, як і належала чакаць, зьявілася нават, крытыкуючая такіх архі-„дэмакратычных“ метады ўзьдэснечаньня. Пасьля гэтага Цырко абурэцца: „як гэта так? Калі а ўжываў выраз ВОМ — крытыкуюць, паставіў на галасаваньне — таксама крытыкуюць“.

Да рэчы кажучы, гэта — жа насьценная газэтка даялася крытыкаваць словы „падала“, „зараза“, якія ўжываліся настаўнікам Сьпірунэўскім і Зарубіным да вучняў.

Ня трэба даводзіць, што на грунце вышэйсказанага, па думцы Цырко, насьценгазэтка з сваёй самакрытыкай гэта і ёсьць тое зло, што ставіць палкі ў шпцы метадаў ўзьдэснечаньня па вучняў „выхавальнікаў“ тыпу Цырко.

Асабліваю ўвагу заслугуе факт, як некаторыя настаўнікі імкнуліся свае асаблівасьці ХВАРОБНАГА РЭАГАВАНЬНЯ НА САМАКРЫТЫКУ ПРЫВІЎ — ВУЧНЯМ, стварыць думку сярод вучняў, што „самакрытыка, як дышла, — куды павярнуў туды і вышла“.

Толькі з такога пункту погляду патрэбна адназначна паводзіны настаўніка Пуціна і Фідройскай, якія пасьля зьяўленьня ў „Чырвонай зьмене“ артыкулу „Прарывы ў чыгуначнай школе МББ імя Чарвякова“ і артыкулу ў „Зьвяздзе“ — „Ня трэба блытаць“, замест заняткаў на лекцыях, заняліся разбрам асобных артыкулаў. На пытаньне вучняў, які артыкул правільны, Пуцін адказаў: „Сталін сказаў, што калі ёсьць 5 проц. праўды, значыцца праўда і трэба аб гэтым пісаць, але пішуць, калі ёсьць толькі 1 проц. праўды“, а для таго, каб вучні не аш уясьнілі пункт

погляду Пуціна, ён дадае: „У нас у свой час хадзілі чуткі, што настаўнік у час заняткаў цалаваў вучань, але, як вам вядома, высьветлена, што гэта — плёткі, так можа (?!) быць і з артыкулам „Ч.З.“

Нам невядома, як „таумачыла“ артыкулы Фідройскай, нам толькі вядома, што яе імненьне стварыць грамадзкую думку сярод вучняў сустрапа з іх боку абуреньне, але Фідройскай „на 6 тых прастых“, каб лічыцца з думкамі вучняў; яна, узяўшы тон, заявіла: „Мая лекцыя і я што кажу, тое і раблю“.

Думаем — коментары не патрэбны для таго, каб зразумець увесь зьмест чынасьці гэтых „выхавальнікаў“.

Ня будзем гаварыць і аб зьдэснечаньні, якое формальна рабілі гэтыя людзі, скарыстоўваючы гадзіны акадэмічных заняткаў для таго, каб выказаць сваю злосьць па адрасу самакрытыкі, якая для іх прыносіць толькі няпрыемнасьці і парухае абывальскі спакое.

Скажам толькі адно — асноўных фактаў з артыкулу „Ч.З.“ „Аб прарывах у чыгуначнай школе МББ імя Чарвякова“ ніводна з настаўнікаў, у тым ліку Пуцін і Фідройскай, не абвагнулі.

У зьвязку з гэтым міжволі ўспамінаюцца словы гараднічага з „Рэвізора“:

„Мала таго, што пойдзеш у пасьмешыцца — знойдзешца шчэлкапёр, папярочны пэчкаль, у комедыю цябе ўставіць. Вось што крыўдна! Чыну-званьня не пашкадуюць і будуць усе скаліць зубы і бліць у далоні. Эх, вы! Я-б усіх гэтых паяроў, пэчкаляў! У, шчэлкапёры, лібэралы праклёты! Чортава насеньня! У вузел-бы вас усіх завязаў, у муку-б сьцёр вас усіх, да чорта у падкладку!“

На вялікі жаль усё-ж прыходзіцца констатаваць, што і на сёньня дзе-ці-дзе застраілі гоголеўскія гараднічых, якія маскуюць свой твар пад шыльдай савецкага настаўніка.

ВАСІЛЬ ГЛУСКІ.

30000 падпісчыкаў павінна мець газэтка на май месяц!

Ячэйкі ЛКСМБ, улаўнаванжаныя, чытачы, юнкоры! Правярце, хто ў вас на прадпрыемстве, установе, колгасе ня выпісвае „Чырвонай зьмены“.

Удзягнечо іх у лік 30000!

Пяць гадзін прастаю

22-га красавіка г. г. 23 рабочых націжанага аддзяленьня мовабутковай фабрыкі прастаялі 5 гадзін. Было гэта па ліне скурсы кату, які вельмі дрэнна зьясьнячае фабрыку неабходным матэрыяламі. Дырэкцыя фабрыкі лічыць 5-га красавіка напярэднічала скурсыдныя недахопы стабэліну, але з яго боку ня было ніякага канкрэтнага агаваньня.

Назіраюцца пэлы шэраг прастояў, дзякуючы недагляду тэхперсана за машынамі. Напрыклад, можна прывесці такі вынадак, — калі дзях сапсавалася адна частка мінтавога машыны, дык замест таго, аднесці яе на завод напярэдні і пусьціць у ход, яе пакінулі і на па на сёньнешні дзень вышла в стром. Таксама адчувалася вынікі дэхоп у скурсавачнай паперы, малаткох, голках для машыны, што таксама вынісваецца ў прастой.

Бюро партыйнага калектыву ваяляло гэтым пытаньнем і вылучыла камісію для ўсталяваньня і выяўленьня вінаватых у гэтай справе РСІ павінна зараз-жа заняцца гэтым пытаньнем, каб знайсці тых, перашкаджае нам выконваць промфіліяна.

С. Мацэнэльсон.

Увага! Увага! Увага!

26-га красавіка, а 6-ай гадзіне увечары, у памяшканьні дому Прадасьветы, Фрунзэўскі РК ЛКСМБ сваяліне канфэрэнцыя беспартыйнай работай моладзі Фрунзэўскага раёну.

ПАРАДАК ДНЯ:

1. Удзел работай моладзі ў сацыялістычным будаўніцтве (дакл. т. Будзінін).
2. Садаклі РК ЛКСМБ (дакл. т. Старобінец).
3. Аб вытворча-бытавых комунах (дакл. т. Харноў).
4. Дакл. журыйнай камісіі па прысуджэньню пераходнага сьцягу ВСНГВ (дакл. тав. Каждан).

Ячэйкі ЛКСМБ павінны зараз-жа па пашыраных сходах моладзі абраць дэлегатаў на канфэрэнцыю. Мокус — адзін ад пашыраных сходаў.

Паведамленьні

26-IV — а 7-ай гадзіне увечары, у клубе Карла Маркса адзёцца ўрачыства адчыньня ФЭВ шэўнікаў. Усе прынятыя ў ФЭВ вучні павінны атрымаць білеты ў памяшканьні школы (Лескава 11) ад 10 да 3-х гадзін дня 25-га і 26-га красавіка.

Сёньня а 6-ай гадзіне увечары у памяшканьні ФРН ЛКСМБ абдуваецца пасаджэньне канфлітнай камісіі ФРК ЛКСМБ.

Сходы чытачоў колгасьнікаў і селькораў зэты „Трактар“ Койданаўскага раёну

26-га красавіка, а 6-ай гадзіне увечары, у в. Койданава, у гасе Станькова, Верціні і Негарэлава сваяліне хуставыя сходы тачоў, колгаскараў і селькораў раёйнай газэты „Трактар“, а таксама запрашаюцца ўсе селькоры, насьценкоры і радкалёгі насьценных колгас і пасадзічмы разьмяркоўваюцца наступным парадкам: Койданаўскага куста прымацоўваюцца ўсе койданаўскія ячэйкі і селькоры Сьцяг“.

Колгасы і пасадзічмы разьмяркоўваюцца наступным парадкам: Койданаўскага куста прымацоўваюцца ўсе койданаўскія ячэйкі і селькоры Сьцяг“.

Да Станьковаўскага куста: Дыхавіцкі, Добрыніўскі с-с., Вільскае ПСМ, савгасы Ружанполь і Нявельчы.

Да Верцікаўскага куста: Путчыніскі, Нарайкаўскі, Новосадскі сельсаветы.

Да Негарэлаўскага: усе негарэлаўскія ячэйкі, савгас Негарэлаўскі.

Адказны рэдактар — Рэдкалег

КІРАЎНІЦТВА АШЧАДНЫМІ КАСАМІ БССР

абвясчае, што з 15 красавіка г. г. пачаўся

ПРОДАЖ ВЭЛЕСЫПЭДНЫХ АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВАУ,

выпушчаных у асобным аб'яднаньм машынабудавальнай прамысловасьці згодна пастановы Савету Народных Наміраваў Савізу ад 26 савіка г. г., РЭАЛІЗАЦЫЯ ЯКІХ УСЛАДЗЕНА НА АШЧАДНЫЯ КАСЫ

Усіх вэлесыпэдных абавязальстваў выпушчана 860 ТЫСЯЧ, з якіх БССР прадстаўлена 7528.

КОШТ ВЭЛЕСЫПЭДУ ЎСТАНОЎЛЕН У 160 РУБ.

Абавязальствавы выпускаюцца ў 4 сэрэй:

ТЭРМІН АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВА	І СЭРЭЙ — 1 КРАСАВІКА 1931 Г.
II	— 1 ЖНІЎНЯ 1931 Г.
III	— 1 КРАСАВІКА 1932 Г.
IV	— 1 ЖНІЎНЯ 1932 Г.

АПЛАЧВАЮЦА АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВА У РАСТЭРМІНДУНУ

Падпісчыкам абавязальстваў ваяляе права аплачваць кошт вэлесыпэду ПОЎМЕСЯЧНЫМІ, МЕСЯЧНЫМІ АБО КВАРТАЛЬНЫМІ, (3-х месячнымі) ўносамі ў строга вызначаных сумах, у залежнасьці ад сэрэй абавязальстваў. На сумы, унесеныя для аплаты абавязальстваў, налічваецца ў карысьць уласніцкаў абавязальстваў 6 проц. гадавых. Пасьля поўнай аплаты абавязальстваў уласнікі іх неадкладна атрымліваюць на окладу „АЗЯРЖЫВЗІМАШЫНЫ“ НА РУКІ ВЭЛЕСЫПЭДА (выпуску маскоўскага, пензэнскага або харкаўскага заводу).

Падпіска прымаецца на ўсіх ашчадных назвах (акрамя агеацкіх) і філіялаў Дзяржбанку ў межах вызначанай кольнасьці вэлесыпэдаў, прадстаўленай кожнай касе.

Падпіска прымаецца індывідуальна і калектывна ад асобных калектываў рабочых і саюзачых і членаў колгасоў.

ВЭЛЕСЫПЭДЫ ВЫКЛЮЧНА МУЖЧЫНСКІЯ

Абавязальствавы праданоцца толькі працоўным. Ножны падпісчыкі маюць права толькі на адно вэлесыпэдава абавязальства.

Падпіска на вэлесыпэдавы абавязальствавы значнаецца і лічона 1930 г.

КІРАЎНІЦТВА АШЧАДНЫМІ КАСАМІ БССР.

Чырвоныя вучні вучаць сябраў камсамольцаў